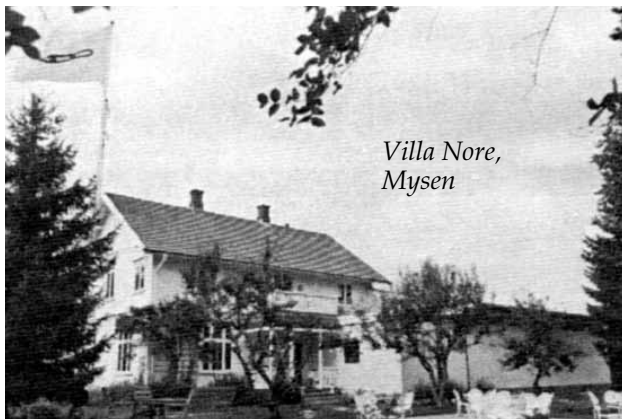
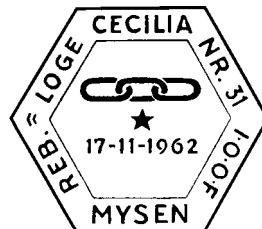

NORE-NYTT

Villa Nore,
Mysen

Nummer 2 – 2005
14. november
Utgivelse nr. 31
Årgang 15

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Frank Lind
vår nye DSS

Side 6

Odd Fellow
barneby i
San Vincente
Side 7

Redaktøren mener:

MORAL

Finnes det snart ingen moralbegreper mer? Er god moral bare en avdanket holdning som mange trekker på skuldrene av i dagens Norge? Ja, en kan saktens lure når en i Dagens Næringsliv den 29. oktober kan lese om avisens avsløring av effekten av pengebegjær hos to av landets fremste eksperter innen rettspsykiatri. Sjefen ved Oslo militære legekontor, med Oberstløytnants grad, og en psykolog, som i mange år har vært fengselspsykolog ved Oslo kretsfengsel, bedriver sammen en "business" der legeerklæringer selges mot stiv betaling. I eksemplet fra DN utgir en journalist seg for å være en "Christian Skau" som skal inn og sone en fengselsstraff på 1 1/2 år. Han er villig til å gjøre hva som helst for å slippe. Psykologen kontakter en lege for å få såkalt henvisning, og henvisningen er til den omtalte oberstløytnanten. Pris – 20 000 kroner, 10 tusen til psykologen og 10 tusen til psykiateren. Det går videre fram av artikkelen at en annen legeerklæring er kjøpt av DN for 8 500 kroner. I følge avisen gjør mange kriminelle det samme for å slippe fengsel. Særlig skal dette gjelde hvitsnippsforbrytere! DN har også intervjuet en kjent kriminell som sitter på Ullersmo. Han bekrefter at den omtalte psykologen forlangte 200 000 kroner for å få til den beste soningen som var mulig. Bonus skulle være å få mange permisjoner, hvor fangen skulle til "behandling" hos den samme psykologen.

I et annet eksempel redegjøres det i detalj for hvordan svindleren Jim Wolden, han med T5PC (the five percent community), fløy verden rundt på 1 klasse og festet bort millionbeløp, mens han av psykiateren fikk flere erklæringer på at han var for syk til å sone en bedrageridom. Det er betegnende for dette eksemplet at en av Woldens venner omtaler saken i følgende ordelag: " Jim var aldri syk. Det måtte i tilfelle være fyllesyk. Det eneste som måtte deprimere Jim Wolden, måtte være at kredittkortet hans sluttet å virke", sitat slutt.

Er vi forbauset over at slike ting kan hende i Norge? Ja, faktisk, vi er det, alle vi som har gått rundt og trodd at det i Norge, tross alt, eksisterer en moralkodeks som vi alle – etter beste evne – er ment å følge. Men i dagens samfunnsånd virker det som om toppen av lykke er å besitte så mye penger og annet jordisk gods som mulig, og gjerne penger som ikke er ervervet på ærlig vis. Noe denne saken med all sin tyngde bærer budskap om. Og så får vi se om rettssystemet i Norge klarer å legge avgjørende bevis på bordet, slik at det ikke skal gå an å kjøpe seg ut av soningskøen ved hjelp av erklæringer fra nevnte spesialister. Vi får vel også håpe at de to herrer ikke lenger skal benyttes av rettsapparatet som sakkyndige personer i alvorlige straffesaker.

En undersøkelse har nylig vist at Norge er det mest korruperte landet i Norden. Ikke mye å være stolt av, skulle jeg mene, og det er vel også betimelig å spørre om det er all rikdommen i dette landet som faktisk korrupperer både den ene og den andre.

Og så får vi som ordensbrødre og ordenssøstre prøve – etter beste evne – å leve etter de budord vår ordens leveregler er tuftet på. Ærlighet varer lengst! Men, kanskje tilhører disse leveregler en forgangen tid, uten gyldighet i dagens moderne verden? Den som lever får se!

Spydeberg 30.10.05
Bjørn R. Opjordsmoen

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2005
Årgang 15
14. november 2005
Utgivelse nr. 31

Redaksjonskomité:
Laila Fimland
Bjørn Skjenneberg
Bjørn R. Opjordsmoen
Steven Tørholen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: si-o@online.no evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Redaktøren mener	2
Nr. 31 - Sekretærens spalte	3
Nr. 62 - Sekretærens spalte	3
40 års Veteranjuveler	4
Allehelgensdag i Øymark kirke	4
Utfordringer	5
Frank Lind, vår nye DSS	6
Odd Fellow barneby i El Salvador	7
Sommermøte i Loge Cecilia	9
Villa Nores framtid	10
Vet du det?	10
Sommermøte i Loge Håkon Håkonsson	11
Informasjonsmappen	11
Med senioren til Bornholm	12
Felles søstertreff 10. mai 2005	13
«Vadstena-dagene» 2005	14
Elvecruise i Russland	15
Lillemor Eek	16

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia (I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2006 i Loge nr. 31 Cecilia

Solveig Johansen	8. januar	75 år
Ingrid Bakkene	18. april	80 år
Anne Ingeborg Gaasvik Teig	31. mai	70 år
Martha Pauline Kind	20. juni	70 år
Unni Stoltz	23. juni	75 år
Anne-Kristin Løken	27. juni	60 år
Inger Lise Tørholen	12. juli	80 år
May Rakel Loe Trippestad	19. juli	70 år
Gunvor Helene Egeberg	31. juli	75 år

Innvielse

Den 24.10.05 var det innvielse av to nye søstre i Loge nr. 31 Cecilia, Berit Hafstad og Elisabeth Haugen.

Faddere er hhv. May Loe Trippestad og Reidun Lie Larsen.

Denne kvelden hadde vi besøk av mange søstre fra Loge nr. 38 Astrid fra Sarpsborg.

De kom i buss, og etter høytidelig innvielse inne i Logen, var det feststemning rundt bordet. Bordet

var nydelig pyntet og det ble servert en veldig god fiskegryte.

OM Anne Kirsti Kristiansen mottok blomster og hilsen fra gjestene, og det var taler til og fra de nye søstrene. Sangerinner og organist underholdt og søster Anne Floeng holdt en morsom takkformantale iført hatt som så ut som hun hadde steget rett opp fra havet.

Det var en festlig og hyggelig kveld.

Vi gratulerer Berit Hafstad (t.v.) og Elisabeth Haugen.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter vårterminen 2006:

3. februar	Frank Lind	75 år
4. mars	Steven Tørholen	50 år
3. mai	Magnar Olav Bøthun	85 år
7. mai	Egil Nøkleby	60 år
22. mai	Leif Vold Andresen	80 år
17. juni	Georg Ulvehøj	60 år
17. juli	Terje Sørby	60 år

Veteranjuveler vårterminen 2006:

23. mars	Ernst Sjursen	25 år
4. mai	Paul Evensen	50 år

Vi gratulerer

Ny bror:

Einar Sunde ble tatt opp 8. september 2005.

40 års Veteranjuveler

26. mai 2005 ble brødrene Dagfinn Arnesen, Kjell Næss og Bjørn Smeby tildelt 40 års veteranjuvel. Det var DSS Leif-Egill Karlsen som foretok tildelingen av utmerkelsene.

Bror Dagfinn Arnesen ble i sin tid tatt opp i Loge 34 Fredriksten og er tildelt alle grader i Logen og Leiren. I loge 62 Håkon Håkonsson har han hatt embetene arkivar, skattmester, OM og Eks OM. Fra 2002 er han Logens Storrepresentant.

Dagfinn er juristen som ble skolemann. Denne yrkesbakgrunnen skinner tydelig igjennom også i logesammenheng. Hans klare juridiske tankegang og finslepne logikk kan henrykke tilhørere og lesere. Både muntlig og skriftlig er han en mester.

Bror Kjell Næss har innehatt en rekke embeter, og er både eks OM og eks Storrepresentant. Kjell er utrolig viktig for logens indre liv. For det første møter han så ofte han kan, og det betyr praktisk talt hver logeaften. Men viktigst er hans måte å være bror på. Selv om han kan "alt" om logen, er han aldri belærende eller negativt kritiserende, men støttende og oppmuntrende. Er det forfall inne i logesalen, kan Kjell på kort varsel gå inn i nær sagt en hvilken som helst funksjon, og spesielt i spillene er han uovertruffen.

Bror Bjørn Smeby var bare 28 år gammel da han ble tatt opp i logen i 1965. Fra første stund et meget aktivt medlem og allerede i 1970 ble han logens sekretær. Når Bjørn sa "det ordner jeg", kunne vi stole på at oppdraget ble utført effektivt og nøyaktig. I 1979-81 var Bjørn logens UM og vi så fram til at han skulle overta som OM i neste periode. Han var imidlertid stadig på reise nærmest over alt i verden, og måtte på grunn av arbeidssituasjonen si nei til verv i logen. "Jeg kommer tilbake", sa han, og nå er han tilbake for fullt og har mottatt sin velfortjente veteranjuvel.

Redaktørens kommentar:

Bror Vidar Kjærheim har skrevet

De tre 40 års veteraner. Fra v.: Kjell Næss, Bjørn Smeby og Dagfinn Arnesen. Bak t.v. DSS Leif-Egill Karlsen og OM Rune Bye.

omtalen av brødrene Arnesen og Næss, mens bror Magne Skadshheim har skrevet om Bjørn Smeby. Redaktøren beklager at det av

plassmessige hensyn ikke har vært mulig å gjengi omtalene i sin helhet.

Allehelgensdag i Øymark kirke

Søndag 6. november deltok ca. 40 medlemmer fra Cecilia og Håkon Håkonsson i allehelgensgudstjenesten i Øymark kirke. Tilstede var også partnere til medlemmer i Odd Fellow.

Prost Asle Zimmermann talte over dagens tekst som var hentet fra Matt 5, 1-12.

Senere var det dåp.

Etter dåpen reiste medlemmene med følge til Ørje kirke hvor det ble servert kaker og kaffe i peises-tua. En takk til medlemmene fra Ørje for servering og en like stor takk til br. Jan Grefslie og br. Per Sannum for musikk og sang.

Nok et hyggelig arrangement.

Steven Tørholen

BESØK DE SYKE

Utfordringer

Da jeg i 1988 ble medlem av Odd Fellow ordenen, så jeg ikke for meg at jeg en gang i fremtiden skulle få hovedansvaret for min loges virke. Jeg søkte et "fristed" fra jobb og annet hverdagslig, og noe som kunne berike sinnet.

Og det fant jeg. Begge deler. – Men, man skjønner jo ganske fort at heller ikke en Odd Fellow loge kan fungere uten at noen tar på seg plikter og utfører de oppgaver som må utføres. Og, – blir man spurt om å ta på seg et embete, så er det ens plikt å si ja, så sant man har helse og sosiale muligheter til det. Et hvilket som helst verv er også en mulighet til mer innsikt, – for ikke å si større motivasjon til aktivt logeliv. Derfor er det er ønskelig at flest mulig logemedlemmer får anledning til å ta en "tørn".

Selv om noen har sagt til meg at OM-jobben er enkel i forhold til UM-jobben, så har jeg aldri trodd på det. Det er heller ikke til å fri seg fra, at "OM bærer ansvaret for sin loges virke"

Det er min utfordring, og jeg kan bare love brødrene at jeg skal gjøre mitt beste. Jeg har med meg et meget erfarent og solid kollegium, og det er den beste garanti jeg kan gi for at de 2 kommende år kan bli gode år for vår loge, 62 Håkon Håkonsson.

Hva er så de største utfordringene vi står overfor:

Pr. i dag mener jeg at de største sakene er: Logens ekspansjon, og det å bidra til at logene har et hus å være i i fremtiden.

Logens ekspansjon.

I referatet fra siste Storlogemøte står det blant annet et sitat av Bror Stor Sire: "Målet er en økning på 5 % av medlemmer i logenes 2-års periode, og med vekt på rekruttering av yngre medlemmer."

For 62 Håkon Håkonssons del snakker vi da om en netto økning på 5 – 6 medlemmer, noe som bør være realistisk.

Likevel er det slik at ingenting går av seg selv. Her ligger det en stor utfordring hos "Nemnd for Logens styrkelse og ekspansjon" – og på det enkelte medlem! Vi må være

aktive, se oss godt om i nær eller mer perifer krets for å finne frem til de som måtte "passe". Hva vil fremtiden for oss som Odd Fellows være dersom det ikke kommer noen etter oss?

– Jeg håper inderlig at alle engasjerer seg i dette, – og ikke minst dere i nemnden, men også dere nye og relativt unge brødre. Selv om du ikke er 3djevgrads bror og derved kan være fadder, så er ikke det noe hinder. En fadder finner vi nok!

Logehuset.

En forutsetning for vårt virke er at vi har et sted å være.

På logemøtet den 6. oktober spurte bror eks. OM Per Karlsrud om hva situasjonen var. "Det går så mange rykter og påstander om vårt hus", sa han.

I det dette går i trykken i "Norenytt" så regner jeg med at det har gått ut både skriftlig og muntlig informasjon i begge loger om hvor saken står, og hva de aktuelle planene er.

Det er godt forståelig at det oppstår bekymring og utålmodighet når "ting tar tid". Det begynner å bli flere år siden planer om ombygging av Nore, eller eventuelt nytt logehus kom på dagsordenen.

Når det synes å dra ut i tid, så skyldes ikke det at ikke styrene i AS Nore har jobbet med saken, men 3 av de prosjekter som har blitt jobbet med i de senere år, har ikke latt seg gjennomføre;

- Det første var påbygg av inngangspartiet med nye garderober- og toalettfasiliteter. Kvadratmeterprisen for dette ble høy, og det var ikke stemning i 62 Håkon Håkonsson for dette.
- Det andre prosjektet gikk på ombygging og oppgradering av hele bygget, og beregning av hva det ville koste. Det ble også laget en finansieringsplan som skulle vise hva prosjektet ville koste den enkelte bror og søster. – Selv om det ble regnet inn et betydelig beløp som egeninnsats (dugnad), ca kr. 500.000, – så ble beløpene av en slik størrelse at det ville være helt urealistisk å anbefale det for medlemmene.
- Det tredje prosjektet, og som det

ble satt store forhåpninger til at skulle bli til virkelighet, var overtagelse av Norsk Luthersk Misjonssambands forsamlingshus Betel.

Her kom man så langt som at misjonsforeningen på lokalt hold ønsket å selge til Odd Fellow, og forutsatt at Villa Nore kunne bli solgt til antatt markedspris, ville finansieringen ikke være et hinder. Dette prosjektet kom man heller ikke i mål med.

Norsk Luthersk Misjonssamband på sentralt hold, forlangte at Betel skulle ut på det åpne marked. Det ble gjort, Styret i AS Nore ga bud, men Betel ble solgt til andre som hadde lagt inn et høyere bud.

Det 4de alternativet som har kommet fram i løpet av det siste året, er EBBL's (Eidsberg Bolig Byggelag) interesse for å overta/kjøre Villa Nore og nabohuset, for å sette opp et større leilighetsbygg hvor vi kan kjøpe oss inn og/eller leie lokaler. Både styret i AS Nore og kollegiene har sett med stor interesse og forhåpninger på dette prosjektet, og intensjonsavtale ble undertegnet i mars 2005.

Som nevnt over, regner jeg med at mer konkret informasjon om hvor denne saken står er gitt når dette går i trykken. Men, – jeg vil gjerne understreke følgende:

- Losjehuset er en stor, vanskelig og viktig utfordring som styret(ene) i AS Nore på vegne av begge losjene (eierne) har påtatt seg å arbeide med.
- Styret i AS Nore har mandat og tillit fra eierne til og gjøre hva de kan for å finne en løsning. Vi som medlemmer må gi dem støtte og ro til å fortsette sitt arbeid, og akseptere at det kan ta tid. – Og, – det er heller ingen garanti for at dette siste prosjektet går i mål!
- Som OM føler jeg det også som en plikt at logens medlemmer blir godt informert om en sak som er så stor og viktig for vårt logeliv, og håper at ovenstående er et bidrag i så måte.

Hilsen i VKS, Johan Hvalshagen

Frank Lind, vår nye DSS

Det er litt av en begivenhet når en av våre egne kalles til høye embeter i logesammenheng. Faktisk har det bare skjedd to ganger tidligere, at en bror fra Håkon Håkonsson er kallet til embetet som DSS. Frank Lind er den tredje, og i den sammenheng har redaktøren hatt en samtale med Frank om hans liv og virke, både yrkesmessig - og ikke minst - som løgebror.

Frank Lind er født på Vestfossen i Buskerud, men flyttet i ung alder med familien sin til Bærum. Etter utdanning som rørlegger kom Frank til Indre Østfold i 1965, og det var i Trøgstad han og familien først bosatte seg. Årsak til flyttingen hit var ønsket om å starte egen rørleggervirksomhet, og fra faglig hold fikk han råd om å etablere seg i Eidsberg kommune. Rørleggerbedriften ble så etablert i Mysen samme året. I 1968 bygget Frank huset sitt i General Ruges vei, og dette er fortsatt tilholdsstedet til Frank og hans kone Ida.

Frank ble opptatt i loge nr 62 Håkon Håkonsson 13. mars 1969 med Leif Andresen som fadder.

Yrkesmessig fortsatte Frank med rørleggerbedriften fram til 1975 da han valgte å legge den ned for å bli vanlig lønsmottaker i Oslo. I 20 år, fram til 1995, arbeidet han hos Sønnico med offshorerelatert arbeide. Faktisk har Frank arbeidet i Nordsjøen, på Statfjord A, men etter en tid valgte han mer landfast arbeide hos Sønnico, og de siste yrkesårene der var han tilbudskoordinator på hovedkontoret i Oslo.

Frank Lind kom inn i logearbeidet på Mysen gjennom kontakter han knyttet i Mysen Håndverk- og industriforening, en forening som også hadde flere medlemmer med tilknytning til Loge nr.

62 Håkon Håkonsson. I vår loge har Frank hatt følgende embeter, både valgte og utnevnte: Ceremonimesters høyre assistent, Inspektør, Ceremonimester i 2 perioder, Undermester og til slutt Overmester fra 1989-91. Fra 1980 har han også vært med i leirarbeidet.

Frank er den første til å skrive under på at logearbeidet gir den enkelte mye på det mentale og følelsesmessige planet, og slik sett gir møtene i logen den indre ro som ofte savnes ute i et mer hektisk og stressende yrkesliv.

Frank er også den første til å inn-

rømme at det å være DSS for 4 loger og 1 leir er mer enn utfordrende, og arbeidet er så vidt omfattende at vervet knapt kan utøves av andre enn pensjonister, slik situasjonen f.t. er. På spørsmål om logens fremtid ser Frank veldig positivt på det arbeidet som utføres i Håkon Håkonsson. Men, han er heller ikke fremmed for at det ved en senere anledning kan komme ønsker om å etablere enda en loge i I. Østfold. En av utfordringene er jo å få nye medlemmer, gjerne litt yngre, men her har det vist seg veldig vanskelig å få med nye under 40 år. En bør derfor, etter Franks oppfatning, ha et åpent sinn for at en etablering andre steder i vår region, kan ha positive effekter på nyrekrutteringen til Odd Fellow.

På vegne av alle medlemmene i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson ønsker redaksjonen Frank til lykke med det viktige arbeidet han nå utfører for Odd Fellow som organisasjon.

Bjørn R. Opjordsmoen

Odd Fellow barnebyen i San Vicente, El Salvador

Odd Fellow Ordenen i Norge har en Landssak ca. hvert 7 år og det er Storlogemøtet som bestemmer om og når vi skal ha det. Tidligere Landssaker har prioritert våre Medisinsk-Vitenskapelige Forskningsfond (1998) og før det Redningsselskapet, som resulterte i Redningsskøytene Odd Fellow I og Odd Fellow II og som går langs vår langstrakte kyst.

Storlogemøtet 2001 bestemte at vi skulle ha en Landssak i 2003-2004. Denne gangen ble det SOS-Barnebyer vi ville hjelpe. De har betydelige likhetstrekk med Odd Fellow Ordenen – bare tenk på våre budord: "... **oppdra de foreldreløse** ..." og SOS-Barnebyer som gir **langsiktig hjelp til foreldreløse barn**.

I samarbeid med SOS-Barnebyer i Norge ble det bestemt å bygge en barneby i det fattige, jordskjelvrammede San Vicente i El Salvador. Byggetomten fikk vi av myndighetene. Landssakens mål var å samle inn 6 mill. kroner – vi greide 7.6 mill. Til tross for dette fantastiske resultatet, var det ikke nok til å bygge en hel Barneby. Vi ble derfor enige om å delta i SOS-Barnebyers Barneaksjon 2003. De hadde ansvaret og vi var hånden som bar bøssene. Ca. 10.000 Odd Fellows samlet inn vel 9. mill. og det samlede beløpet vi hadde til disposisjon var da 16,6 mill. Vi kunne realisere vårt mål: Å bygge Odd Fellow Barnebyen!

I april/mai i år var jeg så heldig å få være med på åpningen av "byen". Det var en meget stor og sterk opplevelse.

Vi kom til El Salvador i stekende varme – 40 grader – møtt av representanter fra de lokale og internasjonale SOS-Barnebyer. Vi ble kjørt direkte til hotellet i hovedstaden San Salvador, hvor det sto bevæpnede vakter utenfor inngangen. Vakter med maskingevær stod det på nesten hvert gatehjørne og det

Artikkelforfatter og en av tolkene utenfor huset med navn: Semper Ardens (Rebekkaløge nr. 10 fra Moss).

En barneby-mor med «sine» barn.

var strengt forbudt å forlate hotellet uten følge. Fattigdommen er enorm der borte og El Salvadors kriminelle miljø skaper store problemer.

Tidlig på morgenen 7. mai ble vi

fraktet i buss med politieskorte til Odd Fellow Barnebyen. Det store øyeblikket var kommet – vi skulle få se ferdigstillingen av byen vi hadde samlet inn penger for å bygge. Vi gikk ned en liten bakke og der lå den foran oss, inn-

gjerdet! Vi hørte trommer, smell med "lokk" og latter – og imot oss kom pyntede barn i tog med norske og El Salvador flagg – tilslutt løpende, tok hendene våre som de holdt hardt og ikke ville slippe. Det er noe av det sterkeste jeg har vært med på! Det var ikke et eneste tørt øye!

Glemmer aldri de små, svette hendene og de store, brune og forventningsfulle øynene som møtte mine. I den ene hånden: Carmen på 10 år og i den andre Jenny på 9 (jeg har barnebarn, Jennie – så det var spesielt). Tillitsfulle Jenny fulgte meg som en skygge hele dagen og vi gråt begge da vi måtte skille lag. De fleste av barna var tillitsfulle, men noen hadde triste øyne og var litt tilbakeholdne. Hva hadde de opplevd, før de kom til tryggheten?

Barnebyen var stort sett ferdig. De nødvendige **Administrasjonsbygninger** var i bruk.

Et **Sosialsenter** var ferdig bygget og det hadde plass til ca. 175 barn som var fra 2. måneder og opp til 13-14 år. Her var dagplasser med muligheter til god mat og tilsyn. Det var mye lek, men også skrive- og opplæringsaktiviteter. Barna var åpne, glade og litt nysgjerrige på oss. Smil og hender møttes og mange gode klemmer fikk vi. I tillegg var det bygget en **Poliklinikk** og et **Voksenopplæringscenter**, hvor bl. a. mødrene som hadde barna sine på Sosialsenteret kunne lære et yrke, slik at de etter hvert kunne ta bedre vare på dem. Enslige mødre var i stort flertall, ofte forsvant bare fedrene.

12 Familiehus var bygget og de kan ta imot ca. 120 barn – 8 av dem var nå i fullt bruk med 95 barn på plass. Husene var enkle, men velstelte – bygget i murstein – alle merket med

De Tre Kjedeledd. De hadde navn etter norske Odd Fellow- og Rebekkaloger.

Dette var **i forkant ikke bestemt**, for det skulle ikke være noen konkurranse. **I etterkant** ble det bestemt at de 6 Odd Fellow loger og 6 Rebekkaloger, som hadde samlet inn de største summene, skulle få sitt navn på husene.

Underholdning av noen av barna som bodde i barnebyen.

Barna var stolte av hjemmet sitt – de dro oss inn for å vise at de hadde *egen seng, eget skap med klær og leker* og de hadde "MOR". Det var rørende å se hvor glade de var.

Ett av de 12 familiehusene.

Orden og struktur preget hverdagen – de hadde program for dagen. Etter frokost og rydding av sine rom var det buss til skolen og vel hjemme var det lekser, de hjalp til i huset, lek og sosialt samvær før leggetid. Det var en ekstra omsorgsperson i huset. Hun ble lært opp og fikk ansvar for barna når "Mor" en sjelden gang hadde fri.

Odd Fellow Barnebyen ble offisielt åpnet av Ordføreren i San Vicente, som takket for den storslåtte gaven – vår Stor Sire Harald Thoen mottok "nøkkelen" til byen (den henger på Storlogens kontor i Oslo). Det var flere taler, bl.a. av Harald Thoen, Gen.sekr. i SOS Barnebyer Norge Svein Grønnern, ett av barna og en av mødrene – sang, dans og underholdning og et koselig måltid med deilig mat. Barna var rundt oss hele tiden.

Vi hadde masse gaver med som fotballer, fotballdrakter, tegne- og skrivesaker, sokker i alle farger,

ballonger og godterier. Alt mottatt med jubel og glede!

Den Norske Storloge hadde gitt penger til lekestativer, husker og lignende. De var på plass og skulle innvies av oss. Jeg ble plassert i en stor "hjulhuske" med barn på fanget og rundt hele meg – ble dyttet høyt, høyt – masse latter og skrik.

Barn er barn hvor i verden vi er – de koser seg når vi voksne kan "dumme" oss litt ut!

Inne i "vår" by hadde barna det godt – en skulle ikke lenger enn utenfor gjerdet for å se den store fattigdommen. Flere av mødrene som hadde barn på Sosialsenteret inviterte oss hjem og vi var på besøk i 2-3 av disse hjemmene. Der var enkle kår med blikkskur, jordgulv og uten vinduer eller dører – ofte store familier sammen i 2 små rom.

Men, utrolig nok var de så blide og hadde en egen stolthet når de viste oss hjemmene sine.

Denne dagen glemmer jeg aldri – den har brent seg fast både i hjertet og i hodet!

SOS Barnebyers grunnlegger, østerrikske Herman Gmeiner sa noen kloke ord:

"Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen"! Jeg så det selv – **DET NYTTER!**

SOS Barnebyer jobber seriøst og langsiktig. De gir barna en fast omsorgsperson og søsken som erstatter den biologiske familien de har mistet eller aldri hatt.

De gir utdanningsmuligheter til

Barna ønsker velkommen til Odd Fellow Barnebyen i San Vicente i El Salvador, 7. mai 2005.

hvert enkelt barn, slik at de som voksne kan klare seg selv. En nøkkel til en bedre fremtid både for barna og landet de bor i.

Vi har bygget Barnebyen ferdig – nå er driften av den basert på faderskap og bidrag over år. Flere av barna hadde faddere fra Odd Fellow – enkeltpersoner og loger. Det er alltid behov for flere og etter det nære samarbeidet, føler jeg at vi kan stole på SOS-Barnebyer.

Dette prosjektet var meget stort og arbeidskrevende og det går nok lang tid før noe lignende gjennomføres i Odd Fellow-regi.

Men, selv i vårt oljerike land er det mennesker som har behov for hjelp til enhver tid, derfor må vi fortsette å jobbe for utadvendt sosialt arbeid og gi vår lille "skjerv" – det er faktisk medmennesker som trenger det der ute!

Liv Berit Johansen

Dagbarn på Sosialsenteret.

Velkomst!

Sommermøte Loge Cecilia, 6. juni 2005

Fra venstre: Boja Evensen, Synnøve Sparre Enger, Anne Kari Lillestrand, Berit Karlstad, Anne Lise Ravn Larsen og Tove Ekmann i ivrig samtale.

"Trollskogen" Rundt Skansehytta var en fin ramme om årets avslutningsmøte mot sommeren.

Der er gjerne litt forventninger til våre sommermøter og søstrene har alltid humør og vi blir mange. Så også denne gangen. Søster Kari Skadsheim åpnet ved å lese "Skog" av Tor Sveen. Gode ord til ettertanke. Skansehytta er et godt sted å være, og vi ble servert nydelig sommermat, og det utrolige vertskapet Marit og Steinar Gorseth sto for mesterlig underholdning.

Marit fortalte flere morsomme historier med mannemobbing som en rød tråd. Midt i blinken for oss damene som har litt livserfaring og kjennskap til menn. Så øste paret av sin mangfoldighet i sang og musikkinstrumenter.

De er helt utrolige, og stemningen ble høy. Noen svingte seg også litt på gulvet. Det ble tid til å skravle litt rundt bordene, og det var til slutt trekning av de flotte gevinstene vi har kjøpt lodder på i hele vinter. Så ønsket vi alle hverandre en god sommer.

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

VILLA NORES FRAMTID

I forbindelse med restaurering/nybygg ved Nore har jeg i logemøte 6.oktober 2005 bedt om at kollegiet utarbeider en konsekvensanalyse i tilknytning til dette prosjektet. Svaret foreligger som brev fra styret i A/S Nore. Brevet ga ingen opplysninger om verken areal eller kostnader. Jeg ligger ikke inne med verken eierskaps- eller forvaltningskompetanse i denne sammenheng, men har likevel gjort meg noen betraktninger rundt prosjektet. Jeg har fortrinnsvis konsentrert meg om kostnadssiden. Først vårt gamle, ærverdige hus, halvparten er bare 40 til 50 år gammelt. Etter mitt skjønn fungerer det pr. i dag utmerket til vårt formål. Over en del år vil det selvfølgelig påløpe noen vedlikeholdskostnader. Jeg har i den anledning forsøkt å innhente noen opplysninger og anfører:

Maling av hus	kr. 40 000.-
Vedlikehold av tak, 350 kvm a	kr. 150.- kr. 52 500.-
Handikap toalett og garderobe	kr. 50 000.-
Parkeringsplass for biler i egen have	kr. 40 000.-
Uforutsette kostnader	kr. 25 000.-
Til sammen	kr. 207 500.-

Hvis arbeidet fordeles over 5 år, blir det et likviditetsbehov på kr. 41 500.- eller ca. kr. 200.- pr. medlem pr. år.

Når det gjelder nybygget i samarbeid med Eidsberg boligbyggelag, har jeg gått ut i fra et behov på 400 kvm. Det skal vel i alle fall ikke være mindre enn det vi har i dag. Prisen pr. kvm er flytende fra bygg til bygg og fra år til år. Kontrakten med boligbyggelaget har ingen utløpsdato. Jeg har tatt utgangs-

punkt i dagens priser som varierer fra 10 til 20 tusen pr. kvm., og har valgt 15 tusen og annuitetslån på 4 millioner til en rente på 6,5 %. Renten kan gå både opp og ned, og hvilken veg det vil gå i de neste 25 år er vanskelig å spå. Kostnadene i forbindelse med nybygg blir da som følger:

400 kvm a kr. 15 000.-	kr. 6 000 000.-
- Egenkapital, takst Nore	kr. 2 000 000.-
Lånebehov	kr. 4 000 000.-

Annuitetslån over 25 år med 6,5 % rente gir et årlig likviditetsbehov på kr. 324 000.- eller kr. 1 620 pr. medlem. I tillegg vil det komme betjening av fellesgjeld, vaktmester og lignende. Inntekter og vanlige driftskostnader vil vel bli det samme for begge hus. Den enkelte får mene hva en vil om tallene. Jeg mener nokså bestemt at ved nybygg må en minst høyne kontingenten fra kr. 1 200.- til kr. 2 700.- pr. år. Dette er mange penger som isteden kunne bli brukt til formål som står nærmere våre formål.

Øverland nevner bl.a følgende i hustavler fra 1929:
*Når kjærligheten åpner for ditt øye
 Du vil se at hva din flid har skapt
 Med tanke på deg selv, er spilt og tapt
 Og med din rikdom vil du selv bedra dig;
 Men hva du gav kan ingen ta fra dig*

Sterke ord, som også bør gjelde i dag.

Jeg ønsker styret i A/S Nore lykke til og håper at det i framtiden blir en konstruktiv og åpen dialog mellom styret og logemedlemmene.

Per Karlsrud

Vet du det?

1905 - 2005

Begivenheter ute og hjemme

- Den siste svensk norske konge?
- Amundsen nådde sydpolen i?
- Kvinner fikk stemmerett i år?
- Hvor mange norske sjømenn falt under første verdenskrig?
- Første AP regjering kom i?
- Den satt hvor lenge?
- Når var Quisling forsvarsminister?
- Rasulykken i Tafjord var i, og hvor mange omkom?
- Hvor lenge var Nygaardsvold statsminister?
- I hvilke Olympiske leker deltok fotballandslaget?
- Hva het hjemmefrontens leder?
- Kjakan eller nr. 24, hvem er mannen bak?
- Hvor mange ble henrettet i Norge under krigen?
- Kong Håkon døde i?
- Norge ble medlem av Nato i?
- Prøveproduksjon av olje startet i?
- Farge-TV kom i?
- Folketallet i 1975?
- Første pavebesøk i Norge?
- Olympiske leker på Lillehammer. Hvor mange norske gull?

Spørsmålene er ført i pennen av Kjell Næss.

SVARENE finner du snudd opp ned her ved siden.

- Oscar II
- 14 des. 1911
- 1913
- 4:2000
- 5:1928
- 6:19 dager
- 7: I bonddepartreglingen 1931-1934
- 8: 1934 og 41 omkom
- 9: 10 år
- 10: Berlin 1936
- 11: Paal Berg
- 12: Sabotøren Gunnar Sønsteby
- 13: 366
- 14: 1957
- 15: 1949
- 16: 1971
- 17: 1972
- 18: 4 mill.
- 19: Johannes Paul II i 1989.
- 20: 10

Svar:

Sommermøte i Håkon Håkonsson 2005

Sommermøtene våre prøver vi å legge til plasser i Indre Østfold der det skjer noe spesielt. Sist år passet det med Håkon Håkonsson jubileet og besøk på Folkenborg Museum.

I anledning av 100 årsmarkeringen for 1905, arrangerte vi i år vårt sommermøte med ledsagere på Ørje den 9.juni. Vi startet på Nordre Fort der det var satt av god tid til å se seg rundt samt beundre den flotte utsikten. Fra fortet var det et flott rundskue utover Rødenessjøen, Øymarksjøen, Ørje og grenseområdene mot Sverige. På en slik flott sommerkveld som dette var det spesielt å tenke på at for 100 år siden var vi nær på en krig mot Sverige. Bror sekretær utdypet dette med en orientering om fortets historie og hendelsene rundt 1905.

Bror John Altenborn orienterte om utleie/serveringsdelen på Villa Nore.

Fra Ørje Fort gikk turen videre til Kanalmuseet med nyåpnet utstilling om 1905. De fleste benyttet også anledningen til et besøk i utstillingene med tilknytning til Ørje Bruk og vassdraget.

Kvelden ble avsluttet med nydelig sommermat på restaurantbåten Hebe ved slusene.

KW

INFORMASJONSMAPPEN

I loge Håkon Håkonsson er det solgt ca. 60 informasjonsmapper. Mappene inneholder et vell av praktiske opplysninger som alle kan ha god nytte av å sette seg inn i. Det gjelder alle brødrene, men i høyeste grad logens embetsmenn. Mange nyttige opplysninger finner vi også i logens lover og sirkulærer. Her finner vi svar på mange praktiske spørsmål. Mitt råd til alle er at de benytter disse kilder når det dukker opp spørsmål eller de lurere på

noe f.eks i forbindelse med ordensetikette, rutiner ved brodermåltider, flaggreglement, tildeling av veteranjuveler og mange andre forhold.

Som et eksempel kan jeg nevne et forhold som nesten ingen har greie på. Tildeling av 40 års veteranjuvel. Det normale er at tildelingen skal skje ved DSS, men hvis veteranen av spesielle grunner ønsker at en annen skal stå for tildelingen, skal dette imøte-

kommes. Derimot kan ikke Overmester eller embetskollegiet på egen hånd bestemme at en annen enn DSS skal stå for tildelingen.

Så min oppfordring til alle er: Gjør det til vane å ha Informasjonsmappa og lovene lett tilgjengelige og bla i dem i blant. Jeg garanterer at dere vil finne nyttige opplysninger som kommer vel med i ordensarbeidet.

Magne

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Med seniorenene til Bornholm

Mandag 15. august la 33 opplagte personer ut på en 5 dagers tur til Bornholm. Det var seniorklubben i logen vår med ledsagere og noen utvalgte søstre fra Cecilia. I ny fin buss med hyggelig sjåfør fra Østfold, var målet for første dag Ystad i Sverige og ferjen til Bornholm på kvelden.

Det ble en relativ lang busstur, men langt fra innholdsløs og kjedelig. Først opplevde de fleste av oss å kjøre over den nye Svinesundsbroen for første gang og litt senere holdt Dagfinn Arnesen et meget interessant og lærerikt kåseri om Båhuslen og det historiske forholdet til Norge og Østfold.

Til første stopp hadde initiativtagere og reiseledere, Ida og Frank Lind, laget og serverte rundstykker og formiddagskaffe til en allerede sammensveiset og opplagt forsamling. Med allsang fra spesiallaget sanghefte, gjettekonkurranse basert på språklige forskjeller mellom norsk og dansk og kontinuerlig orientering om severdigheter osv. underveis, ble ikke veien til planlagt lunsjstopp på Björkäng Vägkro mellom Varberg og Halmstad lang.

På ettermiddagen lå vi foran tidskjemaet og fikk god tid til på egenhånd å gjøre oss kjent med Ystad. Ukjent for mange av oss og i nydelig vær kunne vi bl.a. se på den gamle kirken, en vakker klostergård og generelt sommerlivet i Ystads gater.

Etter en behagelig båttur med reserverte bord og middag ombord kom vi til Rønne på Bornholm og Danmark først etter mørkets frembrudd. Det var ikke mye vi fikk se på vei til vårt hotell i Allinge, for det er dårlig med veibelysning og utelys på husene langs landeveien på Bornholm. De har måttet lære seg å spare på strømmen.

Men den neste dag, som hver dag forresten, ble vi vekket av kirkeklokkene kl. 0700 og til et nydelig vær og sjarmerende omgivelser som vi de neste 3 dagene skulle stifte nærmere bekjentskap med.

Blide, kjente fjes på Bornholm.

Hotellet vårt, Pensjon Klostergaarden, var en perle i seg selv, gammelt og aktverdig, enkelt og sjarmerende i sin typiske byggestil. Vi fylte tilnærmet hele hotellet og vertskapet og vi satte tydelig pris på hverandre. Vi hadde daglig morgenmat og tidlig middag på hotellet, og vi var meget godt fornøyd med det. Rett bortenfor hotellet var det også mulighet for å ta seg en dukkert, men vannet holdt bare ca.16 grader!

Ida og Frank hadde planlagt og organisert et vel gjennomtenkt og innholdsrikt program for disse 3 dagene, i stor utstrekning basert på egne tidligere erfaringer, og det blir ikke enkelt å gi en kort og fyllestgjørende beskrivelse av det.

Severdighetene stod i kø, og vi startet med en rundtur på den nordlige delen av øya. Først var vi på et berømt helleristningsfelt som vår lokale og meget kunnskapsrike guide gjorde til en spesielt interes-

sant historietime. Vi fikk også med oss det nye Bornholm Kunstmuseum og en spasertur på Helligdoms Klipperne. Den sjarmerende havnebyen Gudhjem var valgt til stopp for sightseeing og dansk frokost eller lunsj på egenhånd. De fleste av oss endte opp på ett av de berømte røkeriene med servering av et rikt utvalg av Østersjøens delikatesser. Det smakte fortreffelig og fristet til gjentagelse.

Etter lunsj fikk vi også med oss Østerlars kirke (oppført ca. år 1200) – den største av Bornholms rundkirker. Noen kilometer bortenfor lå Nyker, den minste rundkirken på øya hvor vi satt ned mens guiden forklarte. Deretter besøkte vi et berømt glassblåseri hvor relativt mange av oss endte opp med den samme glassvasen og tilslutt inntok vi Hammershus festning. Vår lokale guide bandt det hele sammen og gjorde selv bussturene interessante med kommentarer og

Festningen Christiansø ble bygget i slutten av 1600-årene.

historiske tilbakeblikk i forbindelse med ting og steder vi passerte.

Neste dag var avsatt til en dagstur til Christiansø som ligger en times båttur fra Gudhjem. Festningen Christiansø ble bygget i slutten av 1600 årene som et forsvarsverk for den danske flåten i Østersjøen etter at de ved freden i Roskilde i 1658 hadde mistet Skåne, Halland og Blekinge til Sverige.

Dette ble også en stor og lærerik opplevelse ikke minst på grunn av den lokale guiden, en ung sjarmerende dame med førstehånds kjennskap til stedet historie. Hun var født og oppvokst på øya som fortsatt har en befolkning på ca. 100 sjeler med egen skole, kirke, posthus, bibliotek osv. selv om Festningen som sådan ble nedlagt allerede i 1855.

Vi var riktig glade for at denne turen, som krever værforbehold, kunne gjennomføres og i riktig så fint vær.

Sent på ettermiddagen ble det arrangert en ekstratur til Rønne for dem som ønsket det. Det var jo mørkt og lite å se da vi ankom.

Koselig by Rønne også, men den lille hjembyen vår Allinge med idyllisk havn og sjarmerende bebyggelse ble nok favorittstedet vårt. Der var det også røkerier selvfølgelig og på et av dem var det til og med levende musikk og dans på kveldene. Noen av de sprekeste fikk med seg det også.

Siste dag satte vi kurs for den sydlige delen av Bornholm og med vår opprinnelige lokalguide som kyn- dig veileder. Noe av det vi husker aller best, var besøket i Bornholms domkirke i middelalderen, Aakirkeby oppført ca. 1150. Spesielt pre-

Felles søstertreff 10. mai 2005

Svein Eliassen takkes av Inger Lerkerød.

13 glade søstre dro til Hafslund Hovedgård for å være med på felles søstertreff for distrikt nr. 7 og distrikt nr. 23. Været var så som så, men humøret var upåklagelig. På Hovedgården ble vi vist opp til Riddersalen hvor vi ble ønsket velkommen av søster Inger Lerkerød, loge nr. 50 Kjeden. Søster Ingrid Strekerud, loge nr. 38 Astrid, leste egenprodusert fyldig prolog om Sarpsborgs historie. Den var virkelig flott. Så ble ordet gitt til bestyrer av Borgarsyssel Museum, Svein Eliassen, som skulle holde foredrag om kvinnene på Hafslund. Når sant skal sies ble det vel snakket mest om Hafslund Hovedgård og alt omkring denne. Men på slutten

kom han inn på bl.a. Maren Juel. Men har er jo så festlig å høre på, så vi var fornøyd selv om foredraget ikke holdt hva overskriften antydte.

Søstrene i logene i Sarpsborg hadde gjort istand at flott måltid i Galleriet. her var det sang og musikk og skravla gikk. Det blir jo ikke så ofte vi møter søstrene fra distrikt 7 nå, og vi er mange som har gode venner der fra den tid da vi var sammen. Nok en gang reiste vi fornøyde heim etter et godt møte med gode venner. Vi håper at denne tradisjonen vil vare i mange år.

KS

kestolen og alteret samt en gotisk døpefont med runeinnskrift var imponerende, og ikke minst guidens innlevelsesrike foredrag med bare oss som lydhør menighet. Vel- dig interessant var også Natur Bornholm, hvor vi bl.a. fikk en reise til jordens indre. Vi reiste deretter gjennom "Almenningen" som er en stor skog og endte opp i Svaneke hvor vi gikk litt rundt + spiste dansk frokost. Helt syd på Øya ligger Dueodde, en kjempestor strand med nydelig hvit sand. Flere var interessert i å prøve badevannet, så der ble det en forholdsvis lang stopp. Vannet var nydelig og stranden likeså. Vi spiste Krølle-Bølle-is og dro "hjem" til Klostergården og avsluttende middag. Under middagen var det selvfølgelig livlig diskusjon om alt det vi hadde fått lov til å være med på denne turen, og det ble rungende applaus da Ingar behørig takket Ida og Frank for initiativet og strålende gjennomføring av turen. De fikk overrakt et Krølle-Bølle par, et lo-

kalt nissepar, som en synlig takk fra oss alle.

Etter middagen var alle invitert til omvisning i den nyoppussede Odd Fellow logen i Rønne. Vi ble vist inn i den nyoppussende logesalen som de hadde god grunn til å være stolte av, hvor OM orienterte oss om sin loges historie. Selv om vi hadde begrenset tid, ble vi likevel bevertet med både mat og godt drikke i de tilstøtende selskapslokalene.

Neste morgen tok vi et nesten rørende avskjed med Klostergården og husets vertinne og satte kursen hjemover. Med hurtigferje denne gangen og en fornøyd og sammensveiset gjeng gikk hjemreisen med innlagt lunsj som en røyk.

Med en så vellykket tur må ingen bli overrasket om Seniorgruppen finner på noe lignende ved en senere anledning.

BJS

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Hotell Krone med alpe-landskapet i bakgrunnen.

Festloge i München. Til høyre på bildet ser vi Guro Lie.

2005-07-0

"VADSTENA-DAGENE" 2005

Også i år har vi fått være med Gunnar og Kalle på tur, og til vår store glede skulle også Guro Lie være med herfra i år. Vi entret bussen utenfor Odd Fellow lokalene i Fredrikstad sammen med flere fra Østfold. Da var det allerede flere fra Oslo om bord. Gamle gode reisevenner. Stemningen var på topp fra første stund. Svenskene kom om bord i Trollhättan. Vår reiseleder Gunnar var litt skeptisk i år siden vi var flere norske enn svenske brødre og søstre. Han måtte derfor være mer forsiktig med sine norskevitser.

Første dag gikk turen til Rostock og neste dag ble det en lang tur videre til Nürnberg. På vanlig maner hadde vi lunsj på en rasteplass. Maten var det ikke noe i veien med. Om ettermiddagen fikk vi en omvisning i den gamle byen av noen logebrødre. Kvelden hadde vi også sammen med logesøsken De var så kry fordi de hadde fått egen logesal. En bitte liten intim sal som neppe rommet mer enn 30 personer. Men, festsalen var stor nok til å ta imot oss, og det gjorde de med åpne armer og varmt vennskap. Vi fikk servert middag, - salat, kjøtt og knødel. Praten gikk livlig og ved hjelp av engelsk og tysk og armbruk gikk det fint. Som takk for oss ble det overrakt elger i krystall.

Turen gikk så videre til Altomünster hvor vi ble tatt vel imot i kirken. Birgittaordenen hadde gode forbindelser med menigheten der, og flere av de svenske brødrene hadde vært på besøk tidligere. Denne natten lå vi i München. Her besøkte vi en stor blomstermesse. Neste etappe gikk til Oberammergau hvor vi spiste lunsj hos Herodes. Dvs. forrige gang vi var der spilte verden Herodes i Pasjonsspillet. Så tok vi fatt på siste etappe til Oberperfuss. Vi lurte nok litt på

hvor i all verden Gunnar og Kalle ville føre oss, da bussen tok inn på en liten veg og oppover bar det. Men, du verden, for en glede, vi kom til en deilig alpelandtby. Sol og strålende vær, landsbyfest med sang og musikk. Festlig! Og her skulle vi bo i flere dager. Søndagen opprant med sol og kirkegang og opptog i prektige nasjonaldrakter og alt som hører til. En flott opplevelse for oss alle. Fra Oberperfuss tok vi flere dagsturer, bl.a. til Sveits. Til en, hva jeg vil kalle tax-free-by, hvor det stort sett var butikker hvor det ble solgt vin, brennevin, tobakk og merkeklær etc. Turen til og fra var en opplevelse på smale "norske" veier med minst like brå svinger. Vi var oppe i over 2000 meter.

Vi var i Swarovskis museum Kristallwelten i nærheten av Innsbruck. Her blinket det i tusenvis av krystaller i alle mulige former. Så var vi en tur over Brennerpasset og inn i Italia, hvor vi besøkte Cortina. Det var en typisk turistby. Vi hadde håpet å få se Dolomittene i all sin prakt, men dessverre var det dårlig vær og tåke. På denne turen var vi også innom byen Briksen. En av dagene var vi i byen Axa. Her ble de alpine rennene under olympiadene i 1964 og 1972 holdt. Når er det nærmest en soveby om sommeren, men om vinteren er det full fart.

Den fineste turen vi tok var til München for å overvære et logemøte. Det var en åpen loge så alle kunne være tilstede. Broderlogen heter Bravaria. En av de svenske brødrene fungerte som organist. Eks. Rådspresident Guro Lie og Distrikts Stor Sire for Syd-Tyskland m.fl. ble ført inn i salen, og vi fikk et minnerikt logemøte. Under måltidet etterpå gikk praten livlig.

Vi hadde en fridag denne uka og den tilbrakte Magne og jeg i fjellet. Vi gikk en 4 timers tur. Det var godt å røre på seg etter mange stillesittende dager. Men det var lett å kjenne at lufta var tynnere så det gikk tregt oppover.

Om kvelden hadde vi en festlig opplevelse på hotellet. Det kom et sangkor med virkelig flott sang og jodling. Og det var dans av ungdommer og barn. Fantastisk glede over fremførelsen. Denne gleden smittet over på oss alle og vi var kraftig imponert av dansen og musikken.

Siste kvelden hadde vi en avskjedsmiddag med fondue. Det var en fin måte å bli bedre kjent med hverandre på. Kanskje noe å tenke på å ha ved begynnelsen av en tur? Så var det tid for noen få timer i senga, før vi skulle ha avreise kl. 04.30. Frokosten ble servert i bussen etter noen tid, og så var det en lang, lang tur til Lübeck. Her var det siste sjanse til å få handlet på et stormarked og det ble det gjort! Vi fikk et fint hotell her også med deilig mat og det beste av alt en god seng som sto rolig hele natta. Da jeg la meg følte det som om den seilte. Men det var etterdønning av den lange bilturen.

Så var siste dag kommet og turen gikk over Danmark til Sverige og Göteborg hvor vi byttet sjåfør og satte av de første svenskene. Bl.a. våre eminente sjåførere. Vi hadde to med på turen, far og sønn, herlige mennesker! Så reiste vi videre over Vänersborg og til Sarpsborg hvor vi gikk av og ble hentet av vår datter som kjørte oss vel hjem alle tre fra Mysen.

Vi hadde så mange flotte opplevelser på turen, men det beste av alt var samværet med brødre og søstre.

Kari og Magne

HJELP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

Elvecruise i Russland

Vi hadde lenge snakket om Russland som et spennende land å reise til. Da vi så en annonse om et elvecruise Moskva – St. Petersburg, hoppet vi på.

Turen gikk over elleve dager med tre dager i Moskva og to dager i St. Petersburg. Vi skulle reise 180 mil med båt.

Vi dro avgårde med SAS-fly Gardermoen – Moskva med mellomlanding i Stockholm.

Spennende var det å komme rett fra Norge til et pulserende Moskva med den store biltrafikken i de brede gatene, opptil 7-8 filer hver vei. De sier at biltrafikken i Moskvas gater holder på å kollapse. De store bygningene i Moskva var overveldende.

Vi ble installert i båten hvor vi bodde hele tiden. Vi var 180 turister ombord, 32 norske og resten tyrkere. Båten var gammel, men nyrestaurert. Lugarene var bra med flotte bad. Vi var de første etter restaureringen, så alt var nytt og rent. Spisesalen var bra med panoramavinduer, men det var ingen salonger, så spisesalen fungerte som det også. Det var et stort soldekk. Maten var vel litt ensidig, men vi fikk fire retters middag hver dag. Stort sett, kanskje ikke helt på høyde med de cruisebåtene vi har reist med tidligere.

Russerne har virkelig mye å vise turistene og de kommer nå for fullt. Vi kjørte i kø, gikk i kø og sto i kø. Det blir investert enormt mye i renovering av gamle palass og katedraler. De var så blendende vakre i alle farger med hvite ornamenter. Katedralene med de karakteristiske løkkuplene var kledd med ekte bladgull. De katedralene som Stalin sprengte, ble nå bygget opp igjen i fordums prakt. Innvendig var vegger og tak dekket med freskomalerier og ikoner. De fleste av katedralene var ikke i bruk i religiøs sammenheng. Ellers er det tydelig at myndighetene vil gjenskape religionen igjen.

Vi var inne i det store Kremlpalasset som nå er museum. Der var utstilt flotte hestevogner fra tsartiden, kledd med gull og edle stener, drakter fra den tiden, kroner og våpen, serveringsfat, kanner og kandelabre, alt besatt med gull,

sølv og edle stener. Her var mange gaver fra den tiden, også fra Danmark som vi tilhørte den gang.

Vi så parlamentsbygningen hvor Jeltsin gjorde sitt kupp. Bolshoi-teateret var praktfullt å se, vi var ikke inne, det var under renovering for tiden.

Jeg syntes det var et stort øyeblikk da jeg sto på Den Røde Plass hvor militærparadene en gang gikk, og jeg så opp på muren hvor de sovjetiske lederne sto.

Vi var også på et helt nytt stort anlegg utenfor Moskva, Seiersparken, en minnepark der hvor tyskerne ble stoppet. Det var en stor, vakker park med en høy søyle av bronse.

Vi var innom en enorm Mac Donald. der var det så fullt av folk at det var vanskelig å få plass. Det var mest ungdom. Ungdomen var veldig pent kledd i Russland, de vi så. Jentene hadde velsittende langbukser og korte gensere som her i Norge. Mange gikk på gaten med høye heler.

Vi gledet oss veldig til turen langs det lange vassdraget som består av kanalen som ble bygget fra Volga og inn til Moskva på 1800-tallet, vi kjørte et stykke på Volga, flere småsjøer og flere kanaler, snudde oppe i Onegasjøen, så gjennom elven Svir til Europas største innsjø, Ladoga, så gjennom elven Neva til St. Petersburg. Vi reiste gjennom 17 sluser. De tok to cruisebåter om gangen og var veldig raske. Det krydde av cruisebåter og frakteståter på vassdraget. Guiden fortalte at under annen verdenskrig var de veldig redde for at tyskerne skulle avskjære dette vassdraget på grunn av all frakt inn til Moskva, men det greide de å unngå.

Vi var innom flere steder på reisen, mest småbyer, men Jaroslavl var en flott idrettsby med 650 000 mennesker. Der var et stort, gammelt kloster, men det var ikke i bruk. Ellers var landskapet langs land ensformig, noe skog, men mest kratt. Vi så noen kuflokker og en del tømmervelter. I følget vårt var det en som hadde sitt arbeid på Borregaard. Han fortalte at de inn-

førte tømmer herfra. Tømmeret ble ført på lektere ut i Østersjøen ved St. Petersburg og videre til borregaard. Det ble billigere enn å kjøpe tømmer fra Østerdalstraktene.

Vi hadde to guider, en norsk og en russisk. Den russiske guiden snakket flytende svensk. Hun fortalte litt om det russiske samfunn. De har elleve år obligatorisk skole i Russland, men etter det er det ingenting å få fra det offentlige til videre utdanning. Derfor har de fleste familier bare et barn, da greier foreldrene å koste utdannelsen. Hus sa at de fleste mennesker i Russland syntes at de hadde det bedre under kommunismen enn nå, dette gjaldt spesielt de eldre. Før hadde folk tryggheten, alle hadde jobb og lønn. Nå var mange arbeidsledige og pensjonene var ikke til å leve av. Det var ca. 9% arbeidsledige. Det er ca. 145 mill. mennesker i Russland nå, under Sovjetregimet var det 250 mill. Det var en del innvandrere fra de gamle sovjetstatene som nå er selvstendige, ellers ingen fra andre land.

Nå fikk vi det inntrykk at den russiske guiden som var en sjarmende, kunnskapsrik ung dame, var svært Lenin vennlig, det vil si kommunist. Men hun snakket aldri om Stalin. På spørsmål svarte hun at hun ikke likte Gorbachev.

Vi kom omsider til St. Petersburg, en by jeg lenge hadde gledet meg til å se. Stor trafikk her også, men ikke som i Moskva. Her er virkelig tsarens rike, og Peter den Store som den aller største av tsarene går det frem. Det var han som gjorde St. Petersburg til hovedstad. Den var hovedstad helt til revolusjonen i 1917. Så mange flotte palass og katedraler og nydelige parkanlegg her også. Vi var inne i to av palassene, Vinterpalasset og Sommerpalasset til tsar Paul 1. Jeg kan nesten ikke beskrive den prakt som fantes, så mye gull og rikdom,

alt i topp stand. Vinterpalasset var en stor opplevelse. Det rommet masse kunst av de mest berømte, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Rembrandt, Goya, Cezanne osv. Det var en enorm rikdom. Så tanken tok oss: Var det noe rart at det ble revolusjon?

Vi fikk gode billetter til Svanesjøen den siste kvelden i St. Petersburg. Det ble en stor opplevelse, flott musikk og en nydelig ballerina.

Det var veldig rent, både i Moskva og St. Petersburg. Vi så folk med feiekost overalt, og vi så ikke

søppel noe sted. Det ble gjort mye for at turistene skulle like seg.

Det er tydelig at livet i Russland er forandret etter kollapsen av Sovjetunionen. Mye av det som var forbudt før er nå tillatt, og de er veldig påvirket av vesten og vestlige TV-sendinger. Men det ser også ut til at de ønsker å ta vare på de gamle tradisjonene fra før Sovjettiden.

Veien tilbake til Norge ble lang. SAS hadde kanselert flyavgangen vi skulle vært med, så vi reiste med Lufthansa via Frankfurt.

Boja

Lillemor Eek

Hun er døpt Jenny Kristine, men er kjent av alle som Lillemor.

Hun er en dyktig, arbeidende, seriøs logesøster og et muntrasjonsråd på ettermøtene.

Hun har nylig fylt 90 år. Lillemor innehar 40 års veteranjuvel.

Redaksjonen oppsøkte henne i hennes og mannen Olav Eeks bolig i AB Aarstensgt. i Askim. Her har de bodd noen år nå, og her stortrives hun.

Rødkledd tar hun i mot i den hyggelige stuen og formelig sprudler av glede og overskudd og klarsyn på det meste.

Vi ber henne fortelle om sitt aktive liv i loge Cecilia:

Jeg ble innviet i 1964. Min søster Mary Ann Pettersen var min fadder. Alt var nok mye strengere den gangen, vi fikk ingen informasjon på forhånd. Heller ikke var det gradpasseringsmøter senere. Jeg var ganske redd og skeptisk. Men jeg tenkte som så, at min søster vil meg jo bare godt.

Den gangen hadde vi logesal i Festiviteten på Mysen. Jeg har alltid hatt stor glede av logen og alle søstrene jeg har blitt kjent med.

Så gikk jeg gradene, ble ceremonimester, undermester, overmester og eks overmester.

Jeg øvde mye og ville gjerne utføre embedene så godt som mulig. Jeg snakket høyt over oppvaska og el-

lers hvor det var mulig.

Så kom leirarbeidet. Dette har jeg vært særlig opptatt av, og stolt over å få være med å bygge opp.

Det var under en samling i Drøbak det hele begynte. Leir nr. 1 Oslo var allerede i gang, og derfra fikk vi helt uvurderlig og nødvendig hjelp. De satte oss inn i alle verv – Ex Rådspresident Guro Lie innsatte embedsmennene i leir nr. 2

Borg. Vi var jo nystartet, og jeg gikk rett inn i embedet som hovedmatriark. Datoen var 22.09. – 1984, og vi har hatt en høytidelig og hyggelig 20 års markering.

Og det er spesielt hyggelig at min svigerdatter Lene Marie Eek nå etterfølger meg som hovedmatriark fra år 2005. Min søster var fadder for henne.

Selv har jeg vært fadder for Liv Berit Johansen, som nå er eks. Stor sekretær. Det har vært en stor glede å se hennes arbeid i egen loge og for alle loger i Norge.

Mitt liv i logen har vært rikt og omfattende. Det har vært en sammenhengende glede. Vi første som begynte hadde kanskje et bedre samhold. Søstrene har det travlere nå om dagen.

Men selv om logen var streng og høytidelig, hadde vi mye moro også. Vi kom gjerne sammen hos noen som hadde landsteder. Vi kasta på stikka og mye annet. En gang nede på Fredrikstadkanten

skulle det være et møte. Min søster sa jeg måtte stille i bunad. Jeg syntes nok det var litt spesielt, men gjorde som hun sa. Så dro hun meg opp på en skråning og rullet meg utfor. Sådan kom "bondekjerringa" til møtet. Tenk, som jeg så ut!

Det hadde sikkert vært fint for søstrene å ha noen uformelle sammenkomster, men mitt inntrykk er at det ikke skjer så ofte lenger. Men jeg har hatt et aktivt og rikt logeliv, og nå synes jeg det er godt å bare komme på møtene og ta i mot.

Redaksjonen takker for en hyggelig ettermiddagsstund hos søster Lillemor Eek. Du har hatt en sterk og god hånd med å legge til rette for et godt logeliv for oss alle. Nå skal du nyte ditt otium og glede deg over etterveksten.